

33te Møde.

Fredag den 20de Januar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra 4de Landstingsmand for 2den Kreds (*P. G. C. Jensen*) har jeg modtaget Meddelelse om, at han ønsker her i Tinget at forelægge *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 64 af 28de Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.*

Dernæst har jeg fra Direktør Emil Koefoed, Formand for Bestyrelsen for „Nordisk Kulsyrefabrik“, modtaget en Henvendelse til Regering og Rigsdag angaaende det paa Dagsordenen opførte Forslag til Lov om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Fremstillingen og Benyttelsen af sammenpressede Luftarter med Anmodning om, at Eksemplarer af denne Henvendelse maa blive omdelte til det høje Tings Medlemmer inden det i Dag berammede Møde, hvilket er sket.

Uden for Dagsordenen giver jeg først Ordet til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, for at han kan forelægge det af ham anmeldte Lovforslag.

P. G. C. Jensen: Jeg er i den usædvanlige Situation at skulle indbringe et privat Lovforslag, hvilket jo ikke ofte finder Sted her i Tinget, og hvad jeg aldrig før har gjort. Der er imidlertid, som alle ville kunne begribe, en særlig Anledning dertil, og Lovforslaget er i øvrigt ikke særlig umfangsrigt. Det knytter sig til Loven af 28de Maj 1880 om Spare- og Laanekasser og gaar ud paa at give et Tillæg til denne Lov. I dennes § 11 staar der nemlig, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, i hvilke Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vekselomsætning. Man har ikke villet give saadanne Banker og Pengeinstitutter Ret til at kalde sig Sparekasser. Men der blev saa samtidig i Paragraffen gjort Undtagelse herfra med Hensyn til de i 1880

bestaaende Pengeinstitutter af den nævnte Art, idet disse af Indenrigsministeren kunde faa Lov til at kalde sig Sparekasser og drive Sparekassevirksomhed, hvorhos der i øvrigt ogsaa kunde tilstaas dem visse Lempelser i Lovens Forskrifter, saaledes f. Eks. i Henseende til Tidspunktet for Regnskabsaflæggelsen, hvilket Loven for Sparekassernes Vedkommende bestemmer skal være den 31te Marts hvert Aar. Nu er Forholdet dette, at der er nogle af de i 1880 bestaaende Pengeinstitutter, som fik disse Begunstigelser og have nydt dem hidtil, men paa Grund af en særegen Omstændighed ved Loven og i øvrigt ogsaa ved deres egne Forhold ikke længere kunne nyde dem. Det gælder saaledes om saadanne Pengeinstitutter, som den Gang havde Garanter, der modtog en Del af Udbyttet, men nu ikke have saadanne. De kunne altsaa ikke opnaa Begunstigelserne efter Loven af 1880, da Lovens Ord ikke omfatte dem. Der er forhandlet med Indenrigsministeren om, hvorvidt det var muligt at gøre en Undtagelse ogsaa for deres Vedkommende, men Ministeren har erklæret, hvad jeg finder rigtigt, at han ikke kunde gaa ind derpaa, fordi Loven udtrykkelig kun giver Tilladelse til at gøre Undtagelse for de Pengeinstitutter, som have Garanter, der tage Del i Overskuddet. Det er derfor, jeg tillader mig at indbringe et Lovforslag om at udvide de Begunstigelser og Lempelser, som Indenrigsministeren kan give til de i 1880 bestaaende Pengeinstitutter af den nævnte Art, naar der derom ansøges, til ogsaa at gælde saadanne Institutter, selv om de ophøre med at lade Deltagelsen i Udbytte og Overskud være forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer. Det er altsaa et meget uskyldigt og uskadeligt lille Lovforslag, jeg tillader mig at indbringe, som i Virkeligheden kun tilsigter at stoppe et Hul, der er kommet i Lovgivningen, fordi man ikke har tænkt sig, at saadanne Institutter, der havde Garanter, kunde ophøre at have saadanne. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Salg af in-